

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Viennensi Archiepiscopo, & Episcopo Gebennensi, & Abbati de Cassania
Cisterciensis ordinis Lugdunensis diocesis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

rent, quam iidem Canonici usque ad hæc tempora continuè tenuerunt. Cùm igitur videretur ex iis constare quòd falsò se asseruerant iidem Hospitalarij spoliatos, ipsis erat meritò iuxta ipsius partis assertionem restitutio deneganda. Ad ea verò quæ prædictus procurator objecit in hunc modum eadem pars Abbatisa respondit, quòd etsi probatum esset quòd ad domum ipsam cum multitudine hominum Abbatisa venisset, nullatenus tamen ostensum est quòd vel per ipsam vel per eos qui cum ea venerant aliqua fuerit ipsis fratribus violentia irrogata, vel etiam quòd Præpositus, qui ad domum accessit, aliquam vim intulerit vel Hospitalariis comminatoriè sit locutus. Sed nec contra appellationem ab ipsis objectam aliquid dinoscitur attentatum, licet eadem Abbatisa claves domus ab ipsis acceperit resignatas. Quamquam enim Abbatisa mandaverit ut fratribus Hospitalis, qui auctoritate propria remanere volebant ibidem, victualia non darentur, idem reputare non poterant nec debebant ex hoc injuriam sibi factam, cùm Abbatisa minime teneretur eidem fratribus, nisi vellent, in victualibus providere. Insuper eadem pars adjecit quòd adversus Abbatisam prædictam ipsius domus ineptè restitutio petebatur. Quamvis etenim Abbatisa quædam jura sibi vendicet in eadem, pro eo quòd in ea jus obtinet patronatus, ipsam tamen non ipsa sed Canonici possident supradicti. Vnde cùm ipsa non possideat, nec dolo deserit possidere, adversus ipsam rite non poterat interdictum restitutorium intentari. Nos igitur iis & aliis quæ tam coram iudicibus supradictis quam etiam coram nobis partes proponere curaverunt plenius intellectis, de consilio fratrum nostrorum Abbatisam prædictam ab impetitione prædictorum procuratoris & Hospitalariorum quoad possessorium, de quo tantummodo actum esse dinoscitur, sententialiter duximus absolvendam. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus quòd à nobis est sententialiter diffinitum faciatis per censuram ecclesiasticam appellatione remota inviolabiliter observari. Datum Romæ apud sanctum Petrum xiv. Kal. Februarij anno decimo.

*VIENNENSI ARCHIEPISCOPO,
& Episcopo Gebennensi, & Abbati de
Cassania Cisterciensis ordinis Lugdunensis
diocesis.*

IN tantum clamor qui jamdudum ascendit contra Lugdunensem Archiepiscopum invalescit quòd dissimulare ipsum ulterius sine periculo non valemus. Præter alia quippe gravia quæ frequenter & à multis sunt relata de ipso, nuper nostris est auribus intimatum quòd monasterium Saviniacense destruxit, & cœnobium de Lirin incendio devastavit, castra quoque Montis Trojanj & de Monte Bloi contra proprium juramentum invasit, & exilio tradidit ipsorum accolæ universos. Lugdunum verò non solum promissa pace, sed & fide quam præstitera non servata, pro majori parte demolitus est, tum incendio, tum ruinis, ubi plures in ore gladij, & nonnulli aquarum submersionibus perierunt, quamvis cives ejusdem se ac sua protectioni apostolicæ supponentes, nostram audientiam appellassent, in quos demum idem Archiepiscopus, appellatione contempta, excommunicationis & interdicti sententias non erubuit jaculari. Qui etiam stratam publicam violare ac nova mercatoribus imponere pedagia non desistit. Quia igitur hæc, si vera sunt, coniventibus non debemus oculis pertransire, discretioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus si super iis vel aliis contra ipsum legitimus apparuerit accusator, indulta copia defensionis eidem, audiatis quæ contra ipsum proposita fuerint ac pro ipso, & habito præ oculis solo Deo, via regia incedentes, quod canonicum fuerit statuatis, facientes quod statueritis auctoritate nostra firmiter observari. Quòd si nullus accusator prodierit contra ipsum, cùm eum super iis fama nobis accuset infamis, veritatem nihilominus sublato appellationis obstaculo diligentissimè inquiretis, & eam fideliter conscribentes, sub sigillis vestris nobis destinare curetis, præfigentes eidem Archiepiscopo terminum competentem quo per seipsum vel responsalem idoneum nostrum se conspectui representet, ut tam ipso quam illis qui processerint contra eum in præsentia nostra præsentibus, & suas, si voluerint, exponentibus plenius rationes, iustum auctore Deo iudicium proferamus. Dictas autem excommunicationis & interdicti sententias, si post appellationem ad nos legitimè interpositam inveneritis esse

*Epist. 194.
De Archiepiscopo Lugdunensi variis accusationibus impetito.*

latas, denuntietis auctoritate apostolica nullas esse. Alioquin eis juxta formam Ecclesie relaxatis, audiat si quid fuerit questionis, & appellatione remota sine debito decidatis, facientes quod decreveritis distractione qua convenit firmiter observari. Quod si non omnes, duo vestrum &c. Datum Romae apud sanctum Petrum 1x. Kal. Februarij, anno decimo.

*EPISCOPO ET DECANO ET
Capitulo Alisiodorensi.*

*Epist. 195.
De regalia Au-
tissiodorensi.
Vide lib. 13.
epist. 180. lib.
14. epist. 32.
lib. 15. epist.
39. 40.*

I Vstis petentium desideriis &c. usque completere. Cum igitur carissimus in Christo filius noster Philippus Rex Francorum illustris quicquid juris habebat in regalibus Ecclesie vestrae sede vacante, ipsi Ecclesie, divina intuitu pietatis concesserit, ita quod omnes proventus eorundem regalium & praebendae quas interim vacare contigerit, per vos, filij Decane ac capitulum, futuro Episcopo referentur, nos vestris precibus benignum praebentes assensum, concessionem ipsam, sicut pietatis studio facta est, & in ejusdem Regis authentico plenius continetur, vobis & per vos Ecclesie vestrae auctoritate apostolica confirmamus & praesentis scripti patrocinio communimus. Ad majorem autem evidentiam authenticum ipsum huic nostrae paginae de verbo ad verbum duximus inferendum. **IN NOMINE sanctae & individuae trinitatis. Amen.** Philippus Dei gratia Francorum Rex. Novenerint universi praesentes pariter & futuri quod nos intuitu pietatis & ob remedium animae nostrae & parentum nostrorum damus & concedimus in perpetuum Ecclesiae Alisiodorensi quicquid juris habebamus in regalibus Alisiodorensibus vacante sede, ita quod Decanus & Capitulum ejusdem Ecclesiae custodient regalia sede vacante, & omnes proventus qui exinde procedent, & praebendas, si quas interim vacare contigerit, ad opus futuri Episcopi, salvo servitio nostro equitationis, exercitatus, & submonitionis, sicut Episcopi Alisiodorenses nobis fecerunt. Quod ut perpetuum robur obtineat, sigilli nostri auctoritate & regij nominis caractere inferius annotato praesentem paginam confirmamus. Actum Parisius anno Domini **MCCVI.** regni vero nostri anno viceesimo septimo. Astantibus in palatio nostro quorum nomina supposita sunt & signa. Dapifero nullo. Signum Guidonis Buticularij, S. Matthaei Camerarij, S. Droconis Constabularij. Data vacante cancella-

ria per manum fratris Guarini.] Nulli ergo omnino hominum &c. nostrae confirmationis &c. Si quis autem &c. Datum Romae apud sanctum Petrum xv. Kal. Februarij anno decimo.

ALTISIODORENSI EPISCOPO.

EX parte tua fuit propositum coram nobis quod cum Archidiaconus tuus duo officia, lectoriam videlicet & scholasticam, in Ecclesia tua potestatem habeat conferendi, quia non reperiuntur qui eadem velint recipere, cum redditus non habeant competentes, idem collationem ipsorum ad jus episcopale devenire consentit, pro eo quod tu Ecclesiae utilitatem attendens proposuisti praedictis officiis congruos redditus assignare. Verum quia id sine auctoritate sedis apostolicae robur obtinere non putas, nobis humiliter supplicasti ut collationem praedictorum officiorum tibi & successoribus tuis concedere dignaremur. Nos igitur benignè tuis precibus annuentes, tibi & successoribus tuis auctoritate praesentium indulgemus ut si Archidiaconi tui consensus accesserit, praedicta officia personis idoneis liberè conferatis, postquam curaveris ad eadem competentes redditus deputare. Nulli ergo omnino hominum &c. nostrae concessionis &c. Si quis autem &c. Datum Romae apud sanctum Petrum x. Kal. Februarij, anno decimo.

*MAGISTRO P. DECANO
Bertorij.*

CUm olim dilectus filius Thoarcensis Decanus nostro apostolatu referarit decanatum suum contra Lateranense Concilium divisum fuisse, cujus partem te asseruit possidere, ac super hoc à dilecto filio Abbate de Tenallia, Cantore ac magistro C. Natali Canonico Xanctonensi examinari mandaverimus veritatem, & iidem nobis causam ipsam remiserint sufficienter instructam, eam dilecto filio Andreae Subdiacono & Rainaldo Acolytho Capellani nostris commisimus audendum. Coram quibus proposuit pars adversa quod eodem decanatu vacante, venerabilis frater noster Iohannes quondam Lugdunensis Archiepiscopus, tunc Episcopus Pictaviensis, assensu sedis apostolicae minimè requisito, nulla exigente utilitate vel necessitate urgente, cum in reddendis procuracionibus per hoc magis gravetur Ecclesia Thoarcensis, & per unum utriusque decanatu posset satis commodè

*Epist. 196.
De lectoria &
scholasticia Ec-
clesiae Autissio-
dorensis.
Vide gesta Epis-
coporum Autis-
siodor. 2. 437.*

*Epist. 197.
Confirmatur
divisio decanatus
Thoarcensis & Ber-
torij.*